

386R0812

24.3.86

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

N:o L 78/1

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 812/86,

annettu 14 päivänä maaliskuuta 1986,

suojautumisesta kymmenen jäsenen yhteisön ja uusien jäsenvaltioiden väliseltä polkumyynnillä tapahtuvalla tuonnilla Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjassa määrättyjen väliaikaisten toimenpiteiden voimassaoloaikana

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjan ja erityisesti sen 380 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo, että

Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjan 380 artiklassa määrätään, että neuvosto mukauttaa tämän säännöksen soveltamismenettelyjä heti liittymisen jälkeen,

olisi täsmennettävä sellaisten keskeisten käsitteiden kuin polkumyynti, normaaliarvo ja haitta tulkinta sekä polkumyynnin toteamiseen ja polkumyynnittöön käyttämiseen sovellettavat menettelysäännöt,

on suotavaa, että normaaliarvon määrittämisestä koskevat säännöt esitetään selkeästi ja riittävän yksityiskohtaisesti, erityisesti on täsmennettävä, että silloin, kun myynti viejään ja alkuperään kotimarkkinoilla ei jostakin syystä muodosta aiheellista perustaa polkumyynnin olemassaolon määrittämiselle, voidaan käyttää laskennallista normaaliarvoa; olisi annettava esimerkkejä tilanteista, joiden ei katsota edustavan tavanomaisia liiketoimia, erityisesti silloin, kun tuote myydään tuotantokustannuksia alemmalla hinnalla, tai kun liiketoimet tapahtuvat sellaisten osapuolten välillä, jotka ovat liittyneet yhteen tai jotka ovat sopineet tasoitusjärjestelystä; olisi osoitettava menetelmät, joita voidaan käyttää normaaliarvon määrittämiseksi tällaisissa olosuhteissa,

olisi määriteltävä vientihinta ja lueteltava ne tarpeelliset mukautukset, jotka on tehtävä niissä tapauksissa, joissa katsotaan, että tällainen hinta on tarpeen laskea pitäen lähtökohtana ensimmäistä hintaa avoimilla markkinoilla,

vientihinnan ja normaaliarvon välisen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi olisi vahvistettava pääasialliset suuntaviivat fyysisten ominaisuuksien, määrien ja myyntiehtojen erojen osalta tehtävien mukautusten määrittämiseksi sekä kiinnitettävä huomiota siihen, että todistustaakka on sillä henkilöllä, joka vaatii näitä mukautuksia,

olisi määriteltävä selkeästi ilmaisu 'polkumyyntimarginaali',

näyttää siltä, että on aiheellista selvittää tietyt tekijät, joista voi olla hyötyä haitan määrittämisessä,

on tarpeen vahvistaa menettelyt sen mahdollistamiseksi, että yhteisön, sellaisena kuin se oli ennen 1 päivää tammi-

kuuta 1986, jäljempänä 'kymmenen jäsenen yhteisö', tai Espanjan ja Portugalin tuotannon puolesta toimiva, joka katsoo itselleen aiheutuneen haittaa kymmenen jäsenen yhteisöstä, Espanjasta tai Portugalista peräisin olevasta ja polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista taikka katsoo tämän uhkaavan itseään, voi tehdä asiaa koskevan valituksen,

olisi täsmennettävä valitusten jättämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt,

jäsenvaltioiden ja komission välillä olisi oltava yhteistyötä polkumyynnin olemassaoloa sekä siitä aiheutuvaa haittaa koskevien tietojen osalta sekä näiden tapauksien myöhemmän tarkastelun osalta, tätä varten olisi järjestettävä neuvotteluja niiden jäsenvaltioiden kanssa, joita asia koskee,

olisi määriteltävä selkeästi tutkimuksen aikana noudatettavat menettelysäännöt,

on tarpeen vaatia, että silloin kun tietoa on pidettävä luottamuksellisena, tiedon toimittajan on esitettävä tätä asiaa koskeva pyyntö, ja selvittää, että sellaista luottamuksellista tietoa, josta on mahdollista esittää yhteenveto, mutta josta ei ole esitetty yhteenvetoa, joka ei ole luottamuksellinen, ei voida ottaa huomioon,

on tarpeen tämentää komission mahdollisesti antamien suosittelujen ja lupien sisältö,

on erittäin tärkeää vahvistaa yhteiset säännöt polkumyynnittöön soveltamisesta sen varmistamiseksi, että nämä tullit kannetaan täsmällisellä ja yhtenäisellä tavalla; näiden tullien luonteen vuoksi nämä säännöt voivat erota tavannoimaisten tuontitullien kantamista koskevista säännöistä,

olisi otettava käyttöön avoimet ja oikeudenmukaiset menettelyt, jotta voidaan tarkastaa ne toimenpiteet, joihin on ryhdytty, ja tarvittaessa aloittaa tutkimus uudelleen,

olisi tarpeen säätää, että tietyn määräajan jälkeen polkumyynnitoimenpiteet tulevat mitättömiksi, jollei tarveta niiden säilyttämiseen voida osoittaa,

olisi vahvistettava aiheelliset menettelyt polkumyynnittöön palauttamista koskevien hakemusten tutkimiseksi,

maaloustuotteet ja niiden jalostuksessa syntyneet tuotteet voivat myös olla polkumyynnin kohteina; sen vuoksi on tarpeen täydentää näihin tuotteisiin yleisesti sovellettavia tullisääntöjä antamalla mahdollisuus käyttää tällaista polkumyynnintä koskevia suojatoimenpiteitä,

olisi tarkemmin määriteltävä ne kustannukset, jotka on otettava huomioon laskennallisen arvon ja kustannuksia alhaisemmin hinnoin kotimarkkinoilla toteutuneen myynnin määrittelemisessä,

on myös tarpeen varmistaa yhteen liittyneitä osapuolia tai tasoitusjärjestelystä sopineita osapuolia koskevien sääntöjen johdonmukaisuus,

on tarpeen täsmentää määräykset, jotka koskevat sellaisten mukautusten myöntämistä, joiden tarkoituksena on ottaa huomioon myyntiolosuhteiden erot, erityisesti kaupan porrasta koskevat erot, sekä tuonnista kannettavien maksujen erot,

on suotavaa osoittaa selkeästi, että polkumyyntiä koskevan tutkimuksen olisi tavallisesti katettava vähintään kuuden kuukauden ajanjakso välittömästi ennen menettelyn aloittamista, ja että lopullisten toteamusten on perustuttava tämän ajanjakson osalta vahvistettuihin tosiasioihin, ja

on tarpeen vahvistaa selkeät säännöt sitoumusten peruuttamisen tai rikkomisen jälkeen noudatettavasta menettelystä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännökset, joita sovelletaan suojautumiseen kymmenen jäsenen yhteisön ja uusien jäsenvaltioiden tai uusien jäsenvaltioiden väliseltä polkumyynnillä tapahtuvalta tuonnilta Espanjan ja Portugalin liittymisasiakirjassa määriteltyjen väliaikaisten toimenpiteiden voimassaoloaikana.

2 artikla

Periaatteet ja määritelmät

A. POLKUMYYNTI

1. Kyseiset tuotteet ovat kymmenen jäsenen yhteisöstä, Espanjasta tai Portugalista peräisin olevia tuotteita.
2. Polkumyyntitullia voidaan soveltaa polkumyynnillä tuotuun tuotteeseen, jos sen laskeminen vapaaseen liikkeeseen kymmenen jäsenen yhteisössä, Espanjassa tai Portugalissa aiheuttaa haittaa ja jos yhteisön edut edellyttävät yhteisön toimintaa.
3. Tuotetta pidetään polkumyynnillä tuotuna, jos sen vientihinta kymmenen jäsenen yhteisöön, Espanjaan tai Portugaliin on alempi kuin samankaltaisen tuotteen normaaliarvo.

B. NORMAALIARVO

4. Tässä asetuksessa normaaliarvolla tarkoitetaan:
 - a) samankaltaisesta kulutukseen tarkoitettua tuotteesta viejä- tai alkuperämaassa tavanomaisen liiketoiminnan yhteydessä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa verrattavissa olevaa hintaa; jos komissio toteaa

kymmenen jäsenen yhteisössä huomattavia hinnaneroja, se voi pitää vertailuhintana kymmenen jäsenen yhteisössä noudatettujen hintojen painotettua keskiarvoa,

- b) jos verrattavissa olevaa tuotetta ei ole myynnissä tavanomaisen liiketoiminnan yhteydessä viejä- tai alkuperämaan kotimarkkinoilla tai jos tällainen myynti ei mahdollista asianmukaista vertailua:

- i) samankaltaisen tuotteen sellaista verattavissa olevaa hintaa vietäessä tuote kolmanteen maahan, joka voi olla korkein vientihinta, mutta jonka on oltava edustava hinta, tai
- ii) laskennallista arvoa, joka määritellään lisäämällä tuotantokustannukset ja kohtuullinen voittomarginaali. Tuotantokustannukset lasketaan tavanomaisen liiketoiminnan yhteydessä aiheutuneiden kulujen perusteella, mukaan lukien materiaalien ja valmistuksen kiinteät ja muuttuvat kulut alkuperämaassa, siten, että niihin lisätään kohtuulliseen määrään asti myyntikulut sekä hallinnolliset ja yleiset kustannukset. Yleensä ja edellyttäen, että saman yleisryhmän tuotteiden myynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla saadaan tavallisesti voittoa, voittona lisättävä osa ei saa olla tavanomaista voittoa suurempi. Muissa tapauksissa tämä osa määritellään muun kohtuullisen perusteen pohjalta käytettävissä olevien tietojen avulla.

5. Jos on perusteltuja syitä olettaa tai epäillä, että hinta, johon tuote tosiasiallisesti kulutusta varten myydään alkuperämaassa, on alempi kuin tuotantokustannukset, sellaisina kuin ne on määritelty 4 kohdan b alakohdan ii alakohdassa, myyntiä tällaiseen hintaan ei pidetä tavanomaisen liiketoiminnan yhteydessä tapahtuvana myyntinä, jollei

- a) se ole tapahtunut melko pitkän ajanjakson kuluessa ja ollut määrältään merkittävää, ja
- b) se ole tapahtunut hintaan, joka antaa mahdollisuuden kattaa kohtuullisen ajanjakson kuluessa kaikki kustannukset tavanomaisen liiketoiminnan yhteydessä.

Tällaisissa olosuhteissa normaaliarvo voidaan määrittää kotimarkkinoiden sellaisen jäljellä olevan myynnin perusteella, joka tapahtuu tuotantokustannuksia alempanaan hintaan tai kolmansiin maihin tarkoitettun vientimyynnin perusteella taikka laskennallisen arvon perusteella taikka mukauttamalla edellä mainittu tuotantokustannuksia alempi hinta tappion ehkäisemiseksi sekä kohtuullisen voiton saamiseksi. Tällainen normaaliarvon laskenta perustuu saatavilla oleviin tietoihin.

6. Jos tuotetta ei tuoda suoraan alkuperämaasta vaan se tuodaan kymmenen jäsenen yhteisöön, Espanjaan tai Portugaliin välittäjänä toimivan maan kautta, normaaliarvo on verrattavissa olevasta tuotteesta viejä- tai alkuperämaan kotimarkkinoilla maksettu tai maksettava verrattavissa oleva hinta. Jälkimmäinen peruste saattaa olla aiheellinen muun muassa silloin, kun tuote kuljetetaan ainoastaan viejamaan läpi tai silloin, kun kyseisiä tuotteita ei tuoteta viejämaassa taikka kun viejämaassa ei ole verrattavissa olevia hintoja tätä tuotetta varten.

7. Normaaliarvoa määritettäessä ei sellaisten osapuolten välisiä liiketoimia, jotka näytävät olevan liittyneet yhteen tai joiden välillä on tasotusjärjestely, pidetä tavanomaisena liiketoimintana, mikäli yhteisön viranomaiset eivät ole vakuuttuneita, että kyseiset hinnat tai kulut eivät ole verrattavissa sellaisten osapuolten välisessä liiketoiminnassa noudatettuihin hintoihin, jotka eivät ole tällaisessa etuyhteydessä toisiinsa.

C. VIENTIHINTA

8. a) Vientihinta on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta tuotteesta, joka on myyty vientiin kymmenen jäsenen yhteisöön, Espanjaan tai Portugaliin.

b) Jos vientihintaa ei ole tai jos näyttää siltä, että viejä tai tuoja tai kolmas osapuoli ovat liittyneet yhteen tai näiden välillä on tasotusjärjestely tai jos muista syistä tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan kymmenen jäsenen yhteisöön, Espanjaan tai Portugaliin vietävän tuotteen hintaan ei voida viitata, vientihinta voidaan laskea sen hinnan perusteella, johon tuotava tuote jälleenmyydään ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle, tai jos tuotetta ei myydä itsenäiselle ostajalle tai sitä ei myydä siinä kunnossa, jossa se oli tuotassa, muun kohtuullisen perusteen pohjalta. Tällaisissa tapauksissa tehdään mukautuksia tuonnin ja jälleenmyynnin välisten kustannusten osalta, mukaan lukien kaikki tullit ja verot sekä kohtuullinen voittomarginaali.

Näihin mukautuksiin kuuluvat erityisesti seuraavat tekijät:

- i) tavanomaiset kuljetukset, vakuutus, käsittely, lastaus sekä liitännäiskustannukset;
- ii) tullimaksut, polkumyynitullit sekä muut tuontimaassa tavaroiden tuonnin tai myynnin vuoksi maksettavat maksut;
- iii) kohtuullinen marginaali yleiskustannuksia ja voittoa ja/tai muuta tavallisesti maksettavaa provisiota varten.

D. VERTAILU

9. Pätevän vertailun vuoksi vientihintaa ja normaaliarvoa on tarkasteltava tuotteen fyysisten ominaisuuksien, määrien ja myyntiehtojen osalta vertailukelpoiselta perustalta. Niitä on tavallisesti verrattava samassa kaupan portaassa, mieluiten vapaasti tehtaalla -tasolla, ja mahdollisimman läheisinä ajanjaksoina.

10. Jos vientihinta ja normaaliarvo eivät ole verrattavissa 9 kappaleessa mainittujen tekijöiden osalta, on jokaisessa tapauksessa ja sen erityispiirteiden mukaisesti otettava asianmukaisella tavalla huomioon hintojen verrattavuuteen vaikuttavat erot. Jos asiapuoli, jota asia koskee, pyytää tällaisen eron huomioon ottamista, sen on todistein osoitettava, että tämä pyyntö on perusteltu.

Näiden mukautusten määrittelyssä sovelletaan seuraavia suuntaviivoja:

a) tuotteen fyysisten ominaisuuksien erot: mukautukset perustuvat tavallisesti siihen vaikutukseen, joka näillä eroilla on markkina-arvoon alkuperämaassa tai viejämaassa; kuitenkin, jos ei ole käytettävissä tämän maan kotimarkkinahintoja koskevia tietoja tai jos nämä eivät mahdollista pätevää vertailua, tämän laskennan on perustuttava niihin tuotantokustannuksiin, jotka tällaisia eroja aiheuttavat;

b) määrälliset erot: mukautuksia tehdään, jos hinnaneron määrä aiheutuu kokonaisuudessaan tai osittain:

i) paljousalennuksista, jotka on myönnetty vapaasti tavanomaisten liiketoimien yhteydessä aikaisemman edustavan, yleensä vähintään 6 kuukauden ajanjakson kuluessa ja jotka koskevat huomattavaa osuutta, yleensä vähintään 20:tä prosenttia kyseisen tuotteen kotimarkkinoilla tai tarvittaessa kolmannen markkinoilla suoritetusta myynnistä; eriytyvät alennukset voidaan hyväksyä, jos ne perustuvat aikaisempien ajanjaksojen jatkuvaan käytäntöön tai sitoumukseen noudattaa eriytetyn alennuksen saamiselle asetettuja edellytyksiä, tai

ii) eri määrien tuottamisessa saavutetuista kustannussäästöistä.

Kuitenkin, jos vientihinta perustuu määriin, jotka ovat pienempiä kuin pienin kotimarkkinoilla tai tapauksen mukaan kolmansissa maissa myyty määrä, mukautus määritellään siten, että se kuvastaa sitä korkeinta hintaa, jolla pienin määrä myytäisiin kotimarkkinoilla tai tarvittaessa kolmannen maan markkinoilla;

c) myyntiehtojen erot: mukautukset rajoitetaan sellaisiin eroihin, joilla on suora yhteys kyseiseen myyntiin, esimerkiksi luottoehtojen, takuiden, vakuuksien, teknisen avun, huollon, myyjille maksettujen palkkojen tai palkkioiden, pakkauksen, kuljetuksen, vakuutuksen, käsittelyn, lastauksen ja liitännäiskustannusten eroihin ja kaupan portaan eroihin, sikäli kuin niitä ei ole otettu muuten huomioon; yleensä mukautuksia ei tehdä hallinnollisten ja yleiskustannusten erojen vuoksi, mukaan lukien tutkimus- ja kehityskustannukset sekä mainonnan kustannukset; näiden mukautusten määrä määritetään näistä eroista myyjälle aiheutuvien kustannusten perusteella, vaikka myös niiden vaikutus tuotteen arvoon voidaan ottaa huomioon;

d) tuontimaksujen erot: mukautus tehdään, kun kymmenen jäsenen yhteisöön, Espanjaan tai Portugaliin viety tuote ja siihen fyysisesti sisältyvät ainekset on vapautettu samankaltaiseen tuotteeseen sovellettavista tuontimaksuista, jos kyseinen tuote on tarkoitettu kuluutukseen alkuperämaassa tai viejämaassa, taikka tällaisten maksujen palauttamisen vuoksi.

E. KUSTANNUSTEN JAKAMINEN

11. Yleisesti kaikki kustannuslaskelmat perustuvat saatavilla oleviin kirjanpitolietoihin, jotka on tarvittaessa jaettu suhteessa kunkin tuotteen liikevaihtoon ja kyseisiin markkinoihin.

F. VASTAAVA TUOTE

12. Tässä asetuksessa 'samankaltaisella tuotteella' tarkoitetaan tuotetta, joka on samanlainen, toisin sanoen kaikissa suhteissa samanlainen kuin kyseessä oleva tuote tai, jos tällaista tuotetta ei ole, samanlainen kuin sellainen tuote, jonka ominaisuudet läheisesti muistuttavat kyseessä olevan tuotteen ominaisuuksia.

G. POLKUMYYNTIMARGINAALI

13. a) 'Polkumyynnimarginaalilla' tarkoitetaan määrää, jonka normaaliarvo ylittää vientihinnan;
- b) Jos hinnat vaihtelevat, polkumyynnimarginaali voidaan vahvistaa tapahtuma tapahtumalta -pohjalta tai viittaamalla useimmiten ilmeneviin, joko edustaviin tai keskimääräisiin painotettuihin hintoihin.
- c) Jos polkumyynnimarginaalit vaihtelevat, voidaan vahvistaa painotetut keskiarvot.

H. JÄSENVALTIOIDEN, JOITA ASIA KOSKEE, KUULEMINEN

14. Tätä asetusta sovellettaessa tarkoitetaan niiden jäsenvaltioiden, joita asia koskee, kuulemisella polkumyynnimenettelyn yhteydessä niiden jäsenvaltioiden kirjallista tai tarvittaessa suullista kuulemistä, joilla on taloudellinen etu tässä menettelyssä ja jotka ovat ilmoittaneet tästä edusta komission 4 artiklan 3 ja 6 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamisensa vahvistamassa määräajassa.

3 artikla

Haitta

1. Haitan määrittäminen voidaan tehdä ainoastaan, jos polkuhintaan tapahtuva tuonti aiheuttaa tai uhkaa aiheuttaa polkumyynnin vaikutusten vuoksi huomattavaa haittaa kymmenen jäsenen yhteisön, Espanjan tai Portugalin vakiintuneelle tuotannolle tai jos se selvästi hidastaa tämän tuotannon kehitystä. Toisten tekijöiden, kuten muuten kuin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrän tai tuontihintojen taikka kysynnän vähentymisen aiheuttamaa haittaa, joka yksin tai yhdessä muiden tekijöiden kanssa myös vaikuttaa haitallisesti kymmenen jäsenen yhteisön tuotantoon, ei voida pitää polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin aiheuttamana.

2. Haitan tutkimiseen kuuluvat seuraavat tekijät, joista yksikään tai kaikki yhdessä eivät välttämättä muodosta määrittelyn perustetta:

- a) polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä erityisesti sen määrittämiseksi, onko se merkittävästi kasvanut joko absoluuttiselta arvoltaan tai suhteessa tuotantoon tai kulutukseen kymmenen jäsenen yhteisössä, Espanjassa tai Portugalissa;
- b) polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hinnat erityisesti sen määrittämiseksi, onko ollut merkittävää alihinnoit-

telua verrattuna samankaltaisen tuotteen hintaan kymmenen jäsenen yhteisössä;

- c) seuraukset kyseiselle tuotannolle, sellaisina kuin ne muun muassa seuraavien asiaan liittyvien taloudellisten tekijöiden todellisista tai mahdollisista kehityssuunnauksista ilmenevät:

- tuotanto,
- kapasiteetin käyttö,
- varastot,
- myynti,
- markkinaosuudet,
- hinnat (eli hintojen aleneminen tai tavanomaisen hintojennousun estäminen)
- voitot,
- investointien palautus,
- käteisvirrat,
- työllisyys.

3. Haitan uhka voidaan määrittää vain, jos erityistilanne saattaa kehittyä todelliseksi haitaksi. Tässä suhteessa on otettava huomioon sellaiset tekijät kuin:

- a) kymmenen jäsenen yhteisöön, Espanjaan tai Portugaliin suuntautuvan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin kasvu;
- b) alkuperä- tai viejämään vientikapasiteetti, joka on jo olemassa tai joka tulee olemaan lähitulevaisuudessa, sekä mahdollisuus, että tästä seuraava vienti suuntautuu kymmenen jäsenen yhteisöön, Espanjaan tai Portugaliin;

4. Polkuhintaan tapahtuneen tai tuetun tuonnin vaikutuksia on arvioitava suhteessa samankaltaisen tuotteen tuotantoon kymmenen jäsenen yhteisössä, Espanjassa tai Portugalissa, jos saatavilla olevat tiedot mahdollistavat sen erillisen tarkastelun. Jos kymmenen jäsenen yhteisön, Espanjan tai Portugalin samankaltaisen tuotteen tuotantoa yhteisössä ei voida tarkastella erillään, polkuhintaan tapahtuvan tuonnin vaikutuksia arvioidaan suhteessa samankaltaista tuotetta lähimpänä olevan tuoteryhmän tai -kokonaisuuden tuotantoon, josta on saatavilla tarvittavia tietoja.

5. Ilmaisulla 'kymmenen jäsenen yhteisön tuotanto', ja 'Espanjan tai Portugalin tuotanto' tarkoitetaan kaikkia samankaltaisen tuotteen tuottajia kymmenen jäsenen yhteisössä, Espanjassa tai Portugalissa tai sitä osaa tuottajista, joiden tuotteiden yhteistuotanto edustaa merkittävää osaa yhteisön kokonaistuotannosta näiden tuotteiden osalta; kuitenkin:

- kun tuottajat ovat etuyhteydessä viejiin tai tuojiin tai ne ovat itse sellaisten tuotteiden tuojia, jotka väitetään tuodun maahan polkuhintaan, ilmaisun 'kymmenen jäsenen yhteisön, Espanjan tai Portugalin tuotanto' voidaan tulkita viittaavan muihin tuottajiin,

- poikkeuksellisissa olosuhteissa kymmenen jäsenen yhteisö voidaan jakaa kyseisen tuotannon osalta kahteen tai useampaan kilpailevaan markkina-alueeseen ja kummankin alueen tuottajia voidaan pitää kymmenen jäsenen yhteisön teollisuustuotannon edustajina, jos

- a) tuottajat tällaisilla markkinoilla myyvät kaiken tai lähes kaiken kyseisen tuotteen tuotantonsa näillä markkinoilla; ja
- b) kysyntään näillä markkinoilla eivät vastaa merkittäväällä tavalla muualla yhteisössä olevat kyseisen tuotteen tuottajat.

Tällaisissa olosuhteissa haitan voidaan katsoa aiheutuneen, vaikka suurimmalle osalle kymmenen jäsenen yhteisön kokonaistuotannosta ei ole aiheutunut haittaa, jos polkumyynnillä tapahtuva tuonti keskittyy eristyneille markkinoille ja lisäksi jos polkumyynnillä tapahtuva tuonti aiheuttaa haittaa tuottajille, jotka huolehtivat koko tuotannosta tai lähes koko tuotannosta kyseisillä markkinoilla.

4 artikla

Valitus

1. Luonnollinen tai oikeushenkilö sekä yhteisö, joka ei ole oikeushenkilö, joka toimii kymmenen jäsenen yhteisön, Espanjan tai Portugalin tuotannon nimissä ja joka katsoo itselleen aiheutuneen haittaa tai haitan uhkaa polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista, voi tehdä kirjallisen valituksen.
2. Valituksessa on oltava riittävästi todisteita polkuhintaan tapahtuvasta tuonnista sekä siitä aiheutuvasta haitasta.
3. Valitus voidaan osoittaa komissiolle tai jäsenvaltiolle, joka toimittaa sen komissiolle. Komissio lähettää jäsenvaltioille jäljennöksen kaikista saamistaan valituksista.
4. Valitus voidaan peruuttaa, jolloin menettelyt voidaan päättää, jollei näiden menettelyjen päättäminen ole yhteisön etujen vastaista.
5. Jos kyseisten jäsenvaltioiden kuulemisen jälkeen käy ilmi, että valituksessa ei ole riittävästi todisteita tutkimuksen vireille panemiseksi, valittajalle on ilmoitettava asiasta.
6. Jos valituksia ei ole tehty ja jäsenvaltiolla on hallussaan tietoja polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista sekä siitä kymmenen jäsenen yhteisön tuotannolle aiheutuvasta haitasta, sen on viipymättä toimitettava nämä todisteet komissiolle, joka lähettää niistä jäljennöksen muille jäsenvaltioille.

5 artikla

Menettelyn aloittaminen ja sen kulku

1. Jos jäsenvaltioiden, joita asia koskee, kuulemisen jälkeen on selvää, että on riittävästi todisteita menettelyn aloittamiseksi, komissio välittömästi:
 - a) ilmoittaa menettelyn aloittamisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*; tässä ilmoituksessa osoitetaan kyseinen tuote ja kyseiset maat, esitetään yhteenvedo saaduista tiedoista sekä ilmoitetaan, että kaikki asiaa koskevat tiedot on toimitettava komissiolle; komissio vahvistaa ilmoituksessa määrääjän, jonka kuluessa osapuolet, joita asia koskee, voivat esittää

näkökantansa kirjallisesti ja pyytää komissiota kuulemaan heitä suullisesti 5 kohdan mukaisesti;

- b) antaa virallisia neuvoja jäsenvaltioille, joita asia koskee, valituksen tekijöille sekä sellaisille viejille ja tuojille, joiden komissio tietää olevan osallisina asiassa,
- c) panee tutkimuksen vireille yhteisön tasolla yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa; tämä tutkimus käsittää sekä polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin että siitä aiheutuneen haitan ja se on toteutettava 2—8 kohdan mukaisesti; polkumyyntiä koskeva tutkimus käsittää tavallisesti vähintään kuuden kuukauden ajanjakson ennen menettelyn aloittamista.

2. Komissio kerää kaikki tiedot, joiden se katsoo olevan tarpeellisia, ja jos se pitää sitä aiheellisenä, tutkii ja tarkastaa tuojien, viejien, kauppiaiden, välittäjien, tuottajien, kaupallisten yhteenliittymien ja organisaatioiden kirjainpidon;

3. a) Komissio voi pyytää jäsenvaltioita:

- toimittamaan sille tietoja,
- suorittamaan tarpeellisia tarkastuksia sekä tutkimuksia erityisesti tuojien, kauppiaiden sekä tuottajien keskuudessa,
- antaa tarpeellista apua komission valtuuttamille virkamiehille, jotta nämä voivat asianmukaisesti suorittaa tarkastustehtävänsä.

b) Jäsenvaltiot toteuttavat kaikki tarpeelliset toimenpiteet komission pyyntöjen toteuttamiseksi. Ne lähettävät komissiolle sen pyytämät tiedot yhdessä kaikista varmentamisista, tarkastuksista tai tutkimuksista saatujen tietojen kanssa;

c) Jos näillä tiedoilla on yleistä mielenkiintoa tai jos jäsenvaltio on pyytänyt toimittamaan nämä tiedot, komissio toimittaa tiedot jäsenvaltioille, jolleivät ne ole luottamuksellisia, jolloin on toimitettava yhteenvedo, joka ei ole luottamuksellinen;

d) Komission viranomaiset voivat, jos komissio tai jäsenvaltio sitä pyytää, avustaa jäsenvaltioiden viranomaisia suorittamaan tehtävänsä.

4. a) Valituksen tekijä ja sellaiset tuojat ja viejät, joita asia tunnetusti koskee, sekä viejämään edustajat voivat tutkia kaikki tutkimuksen osapuolten komissiolle toimittamat tiedot, lukuun ottamatta yhteisön tai sen jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten laatimia sisäisiä asiakirjoja, jos tämä on välttämätöntä heidän etujensa puolustamiseksi eivätkä nämä tiedot ole 6 artiklassa tarkoitettuja luottamuksellisia tietoja ja jos komissio käyttää niitä tutkimuksessaan. Tätä varten niiden on osoitettava komissiolle kirjallinen pyyntö, jossa esitetään pyydettävät tiedot;

b) Tutkimuksen kohteena olevan tuotteen viejät ja tuojat voivat pyytää saada tietoja olennaisista tosiseikoista ja huomioista, joiden perusteella on tarkoitus antaa haittaa kärsineelle jäsenvaltiolle tai haittaa kärsineille jäsenvaltioille luvan ottaa käyttöön polkumyyntitulleja.

c) i) b kohdan mukaisesti:

- aa) tietojensaantia koskevat pyynnöt on osoitettava kirjallisesti komissiolle,
 - bb) tietojensaantia koskevissa pyynnöissä on eriteltävä ne erityiskysymykset, joita koskevia tietoja pyydetään,
 - cc) siinä tapauksessa, että suositus on osoitettu sille osapuolelle tai niille osapuolille, joiden on todettu harjoittavan polkumyyntiä, tietojensaantia koskevien pyyntöjen on oltava perillä viimeistään kuukauden kuluessa suosituksen julkaisemisesta;
- ii) tiedot voidaan antaa joko suullisesti tai kirjallisesti, sen mukaan kuin komissio katsoo aiheelliseksi. Se ei rajoita komission myöhemmin antamia suosituksia tai lupia. Luottamuksellisia tietoja on käsiteltävä 8 artiklan mukaisesti;
- iii) tiedot on tavallisesti toimitettava 15 päivää ennen kuin komissio antaa haittaa kärsineelle jäsenvaltiolle tai haittaa kärsineille jäsenvaltioille luvan ottaa käyttöön polkumyynnintulleja. Tietojen antamisen jälkeen tehdyt huomautukset otetaan huomioon vain, jos ne on saatu komission kussakin tapauksessa asettamassa määräajassa, joka on vähintään 10 päivää ottaen asianmukaisella tavalla huomioon asian kiireellisyyden.

5. Komissio voi kuulla osapuolia, joita asia koskee. Se kuulee niitä myös silloin, kun ne ovat tehneet kirjallisen kuulemista koskevan pyynnön *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistussa ilmoituksessa vahvistetussa määräajassa ja jos pyynnössä osoitetaan, että ne ovat osapuolia, joita asia koskee, ja että menettelyjen lopputulos saattaa vaikuttaa heihin ja että on erityisiä syitä, joiden vuoksi heitä pitäisi kuulla suullisesti.

6. Komissio voi myös pyynnöstä antaa osapuolille, joita asia suoraan koskee, mahdollisuuden tavata, niin että erilaisia näkemyksiä voidaan vaihtaa ja esittää vastaväitteitä. Tämän mahdollisuuden järjestämisessä komissio ottaa huomioon tarpeen säilyttää luottamuksellisuus sekä suojata osapuolten etuja. Minkään osapuolen ei tarvitse osallistua tapaamiseen eikä osallistumatta jättämisen myöskään katsota haittaavan osapuolten etuja.

7. Polkumyynninmenettely ei estä kyseisen tuotteen tulliselvitystä.

8. Menettely päätetään joko silloin, kun tutkimuksen päättyessä näyttää siltä, ettei ole tarpeen toteuttaa toimenpiteitä, tai kun komission suosituksen jälkeen yritykset antavat sitoumuksia polkumyynnin päättämiseksi, taikka kun komissio antaa haittaa kärsineelle jäsenvaltiolle tai haittaa kärsineille jäsenvaltioille luvan ottaa käyttöön 10 artiklassa tarkoitetut polkumyynnintullit.

6 artikla

Luottamuksellisuus

1. Tämän asetuksen mukaisesti saatuja tietoja voidaan käyttää ainoastaan sellaisiin tarkoituksiin, joihin näitä tietoja pyydettiin.

2. a) Komissio, jäsenvaltiot taikka näiden viranomaiset eivät saa ilmaista ilman tietojen toimittajan lupaa tätä asetusta sovellettaessa saatuja tietoja, joiden osalta tietojen toimittaja on pyytänyt luottamuksellista käsittelyä;

b) luottamuksellista käsittelyä koskevassa pyynnössä on ilmoitettava, miksi tiedot ovat luottamuksellisia, ja niihin on liityttävä sellainen yhteenveto tiedoista, joka ei ole luottamuksellinen, taikka selvitys syistä, miksi kyseisistä tiedoista ei voi laatia tällaista yhteenvetoa.

3. Tietoja pidetään tavallisesti luottamuksellisina, jos niiden paljastaminen saattaa aiheuttaa merkittäviä haitallisia vaikutuksia tietojen toimittajalle tai lähteelle, josta tiedot on saatu.

4. Jos kuitenkin näyttää siltä, että luottamuksellisuutta koskeva pyyntö ei ole perusteltu ja jos tietojen toimittaja ei halua antaa tietoja julkisuuteen tai antaa lupaa niiden julkistamiseen yleisessä tai yhteenvedonomaaisessa muodossa, kyseisiä tietoja ei oteta huomioon.

Tietoja ei myöskään oteta huomioon, jos tällainen pyyntö on perusteltu ja jos toimittaja ei halua toimittaa yhteenvedtoa, joka ei ole luottamuksellinen, jos näistä tiedoista voidaan laatia tällainen yhteenveto.

5. Tämä artikla ei estä yhteisön viranomaisia ilmaisemasta yleisiä tietoja erityisesti sellaisista syistä, joille 8 ja 9 artiklassa tarkoitetut suositukset tai lupa perustuvat, taikka komissiolle uskottujen todisteiden ilmaisemista, sikäli kuin ne ovat tarpeen näiden syiden selvittämiseksi oikeudenkäynnissä. Tällaisessa ilmaisemisessa on otettava huomioon osapuolten, joita asia koskee, lailliset edut siten, että heidän liikesalaisuuksiaan ei ilmaista.

7 artikla

Menettelyn päättäminen, jos suojoatimenpiteet ovat tarpeettomia

1. Jos kuulemisen jälkeen suojoatimenpiteet osoittautuvat tarpeettomiksi, menettely päätetään.

2. Komissio ilmoittaa päättämisestä *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* esittämällä peruspäätelmänsä ja yhteenvedon niiden syistä.

8 artikla

Suosituksien ja sitoumukset

1. Silloin kuin tosiasiat osoittavat polkumyynnin ja haitan olemassaolon tutkimuksen kohteena olleena ajanjaksona, komissio voi antaa polkumyynnin harjoittavalle tai harjoittaville suosituksia polkumyynnin lopettamiseksi määräajassa, jonka se vahvistaa toimenpiteellä, joka poistaa polkumyynnin marginaalin tai päättää siitä aiheutuvan haitan.

2. Polkumyyntiä harjoittavan tai harjoittavien on esitettävä tätä varten komissiolle sitoumus ennen vahvistetun määräajan päättymistä.
3. Ennen kuin komissio esittää suosituksia yrityksille, se kuulee jäsenvaltioita, joita asia koskee.
4. Komissio voi pyytää osapuolta, jonka sitoumus on hyväksytty, toimittamaan säännöllisesti tietoja, jotka koskevat tällaisten sitoumusten täyttämistä sekä antaa luvan siihen liittyvien tietojen tarkastamiseen. Sitä, ettei näitä edellytyksiä täytetä, pidetään sitoumuksen rikkomisena.
5. Jos sitoumus on vedetty takaisin ja jos komissiolla on syytä olettaa, että sitoumusta on rikottu ja jos yhteisön edut edellyttävät tällaista toimintaa, se voi niitä jäsenvaltioita kuultuaan, joita asia koskee, ja sen jälkeen kun se on antanut kyseiselle viejälle tilaisuuden esittää huomautuksensa, antaa luvan polkumyynnitullien käyttöön ottamiseen ennen sitoumuksen hyväksymistä vahvistettujen tosiseikkojen perusteella.

9 artikla

Suojatoimenpiteet

Jos polkumyyntiä harjoittava tai harjoittavat eivät noudata komission suosituksia tai anna tätä asiaa koskevaa sitoumusta vahvistetussa määräajassa, taikka eivät noudata tällaista sitoumusta, komissio antaa haittaa kärsineelle jäsenvaltiolle tai haittaa kärsineille jäsenvaltioille luvan ottaa käyttöön polkumyynnitullit, joiden edellytykset ja joita koskevat yksityiskohtaiset säännöt komissio määrittelee niitä jäsenvaltioita kuultuaan, joita asia koskee.

10 artikla

Tulleja koskevat yleiset säännökset

1. Luissa polkumyynnitullin käyttöön ottamiseksi osoitetaan erityisesti käyttöön otetun tullin määrä ja luonne, kyseinen tuote, alkuperä- tai viejämää, toimittajan nimi, jos mahdollista, sekä perustelut, joille toimenpiteet perustuvat.
2. Näiden tullien määrä ei saa ylittää vahvistettua polkumyynnimarginaalia; sen on oltava pienempi, jos pienempi tulli on riittävä haitan poistamiseksi.
3. a) Polkumyynnitulleja ei saa ottaa käyttöön taannehtivasti.
b) Kuitenkin, jos neuvosto toteaa polkumyynnillä tuotujen tuotteiden osalta, että sitoumusta on rikottu, voidaan ottaa käyttöön polkumyynnitulleja tuotteille, joiden osalta on ollut tai olisi ollut lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhdenmukaistamista tullivelan osalta 25 päivänä kesäkuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/623/ETY⁽¹⁾ mukainen velvollisuus maksaa tuontitullia vähin-

tään 90 päivää ennen tullien soveltamispäivää, ottaen huomioon, että jos sitoumusta on rikottu, tällainen taannehtiva soveltaminen ei koske kymmenen jäsenen yhteisössä ennen rikkomusta kulutuksen luovutettua tuontia.

4. Jos tuote tuodaan kymmenen jäsenen yhteisöön, Espanjaan tai Portugaliin useammasta kuin yhdestä maasta aiheellisen suuruinen tulli kannetaan syrjimättömällä tavalla kyseisen tuotteen, joka on tuotu polkumyynnillä ja aiheuttaa haittaa, kaikesta tuonnista, lukuun ottamatta tuontia sellaisista lähteistä, joiden osalta sitoumukset on hyväksytty.
5. Jos kymmenen jäsenen yhteisön tuotannon on katsottu viittaavan tiettyjen alueiden tuottajiin, komissio antaa viejille tilaisuuden antaa sitoumuksia 10 artiklan mukaisesti kyseisen alueen osalta. Jos riittävää sitoumusta ei ole tehty pikaisesti tai jos sitä ei täytetä, haittaa kärsinyt jäsenvaltio tai haittaa kärsineet jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön tullin.

6. Sellaisten vastakkaisten erityissäännösten puuttuessa, jotka on annettu otettaessa käyttöön polkumyynnitullit, sovelletaan alkuperän käsitteen yleistä määrittelyä koskevia sääntöjä sekä asiaa koskevia yleisiä voimassaolo-säännöksiä.

7. Polkumyynnitullit kantaa jäsenvaltio tai jäsenvaltiot, joilla on lupa toteuttaa suojatoimia siinä muodossa ja sen suuruusina sekä sellaisten muiden perusteiden mukaisesti, kuin asetetaan otettaessa tullit käyttöön sekä riippumatta tulleista, veroista sekä muista tuontiin tavallisesti kohdistuvista maksuista.

11 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Edellä 8 artiklan mukaisesti annetut sitoumukset ja toimenpiteet, joilla otetaan käyttöön polkumyynnitullit, voidaan tarvittaessa ottaa joko kokonaan tai osittain uudelleen tarkasteltaviksi.

Uudelleentarkastelu voidaan tehdä joko jäsenvaltion pyynnöstä tai komission aloitteesta. Uudelleentarkastus voidaan tehdä myös jos osapuoli, jota asia koskee, sitä pyytää ja toimittaa tietoja muuttuneista olosuhteista, joilla voidaan riittävästi perustella tarvetta tällaiseen uudelleentarkasteluun. Nämä pyynnöt on osoitettava komissiolle, joka ilmoittaa niistä jäsenvaltioille, joita asia koskee.

2. Jos jäsenvaltioiden kuulemisen jälkeen näyttää siltä, että uudelleentarkastelu on tarpeen, tutkimus pannaan uudelleen vireille 5 artiklan mukaisesti, jos olosuhteet sitä edellyttävät. Tutkimuksen uudelleen vireille paneminen ei itsessään vaikuta käynnissä oleviin toimenpiteisiin.

3. Jos uudelleentarkastelu, joka on suoritettu joko panemalla tutkimus uudelleen vireille tai panematta tutkimusta uudelleen vireille, sitä edellyttää, komissio muuttaa tai kumoaa suositukset, sitoumukset tai polkumyynnitullit taikka mitätöi ne kuultuaan jäsenvaltioita, joita asia koskee.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 179, 17.7.1979, s. 31

12 artikla

1. Jollei 2 kohdassa toisin säädetä, polkumyöntitullit ja sitoumukset raukeavat viiden vuoden kuluttua siitä, kun ne tulivat voimaan tai niitä viimeksi muutettiin tai ne vahvistettiin.

2. Tullit ja sitoumukset raukeavat myös Espanjan ja Portugalin liittymissopimuksen mukaisesti tuotteeseen sovellettavien väliaikaisten toimenpiteiden voimassaoloajan päättyessä.

3. Komissio julkaisee tavallisesti niiden jäsenvaltioiden kuulemisen jälkeen, joita asia koskee, ja kuusi kuukautta ennen 1 kohdassa tarkoitetun viiden vuoden ajanjakson päättymistä *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ilmoituksen kyseisen toimenpiteen tulevasta päättymisestä ja ilmoittaa siitä yhteisön tuottajille, joita asia tunnetusti koskee. Tässä ilmoituksessa vahvistetaan määräaika, jonka aikana osapuolet, joita asia koskee, voivat esittää huomautuksensa kirjallisesti ja pyytää komissiolta suullista kuulemistä 5 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

Jos osapuoli, jota asia koskee, osoittaa, että toimenpiteen päätyminen saattaisi johtaa uudelleen haittaan tai aiheuttaa haitan uhkaa, komissio aloittaa kyseisen toimenpiteen uudelleentarkastelun. Tämä toimenpide on voimassa kunnes tämän tarkistuksen tulos on selvillä.

Jos polkumyöntitullit ja sitoumukset raukeavat tämän artiklan mukaisesti, komissio julkaisee tästä ilmoituksen *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Tämä toimenpide on voimassa kunnes tämän tarkistuksen tulos on selvillä.

13 artikla

Palauttaminen

1. Jos tuoja voi osoittaa, että kannettu tulli ylittää tosiasiallisen polkumyöntimarginaalin määrä, ottaen huomioon painotettujen keskiarvojen soveltamisen, ylimenevä osuus on korvattava.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun korvauksen pyytämiseksi tuojan on toimitettava komissiolle hakemus. Hakemus on toimitettava sen jäsenvaltion välityksellä,

jonka alueella tuotteet saatettiin vapaaseen liikkeeseen, sekä siitä päivästä alkaen, jona toimivaltaiset viranomaiset vahvistivat asianmukaisesti kannettavien tullien määrän.

Jäsenvaltio toimittaa komissiolle mahdollisimman pian hakemuksen, johon joko liittyy lausunto hakemusta puolustavista seikoista tai ilman sitä.

Komissio päättää niiden jäsenvaltioiden kuulemisen jälkeen, joita asia koskee, onko hakemus hyväksyttävissä ja millä edellytyksin.

14 artikla

Loppusäännökset

Tämä asetus ei estä yhteisön maatalouden alan asetusten soveltamista ja asetuksien (ETY) N:o 1059/69⁽¹⁾, (ETY) N:o 2730/75⁽²⁾ ja (ETY) N:o 2783/75⁽³⁾ soveltamista; tätä asetusta sovelletaan täydentävästi näihin asetuksiin nähden sekä poiketen kaikista niistä säännöistä, jotka estävät polkumyöntitullien soveltamisen.

15 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan:

- 1 päivästä tammikuuta 1986 alkaen aloitettuihin menettelyihin,
- ennen liittymistä Espanjassa, Portugalissa tai kymmenen jäsenen yhteisössä aloitettuihin menettelyihin,
- ennen liittymistä asetuksen (ETY) N:o 3017/79⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1580/82⁽⁵⁾, sekä asetuksen (ETY) N:o 2176/84⁽⁶⁾ mukaisesti hyväksytyjen toimenpiteiden uudelleentarkasteluun,
- ennen liittymistä hyväksytyjen toimenpiteiden uudelleentarkasteluun uusien jäsenvaltioiden kymmenen jäsenen yhteisöä koskevan polkumyöntilainsäädännön mukaisesti.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä maaliskuuta 1986.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

N. SMIT-KROES

⁽¹⁾ EYVL N:o L 141, 12.6.1969, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o L 281, 1.11.1975, s. 20

⁽³⁾ EYVL N:o L 282, 1.11.1975, s. 104

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 339, 31.12.1979, s. 1

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 178, 22.6.1982, s. 9

⁽⁶⁾ EYVL N:o L 201, 30.7.1984, s. 1